

**el material
complementari**

FamíliaEscola
Acció Compartida

102

Edat i canvis

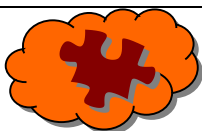
No em taladris!

Accedeix al
Butlletí FEAC
des d'aquí

Amb el patrocini de l'editorial:

El Text:

No em taladris!

Avui l'Olga, quan arriba a la feina, parla amb la seva amiga Marta:

- Noia, no sé què ens passa a casa, però estic cada dia més amoïnada... Aquesta nit no he dormit gens.
- I doncs? –pregunta la Marta.
- Mira, en Joan i jo estem bé, cada dia treballem més i als dos bessons no els falta de res: estudien en un bon institut, fan totes les extraescolars que volen, a l'estiu poden anar a l'estranger a reforçar l'anglès, tenen amics i treuen prou bones notes. Però tot i això, jo no estic gens tranquil·la... els nens cada vegada són més callats, un sempre troba que tot està malament i l'altre no ens explica res.
- Perdona, Olga, però quina edat tenen?
- Aviat faran disset anys.
- Dona, doncs potser ja és hora que et preocupin –respon la Marta- si fins ara no ho han fet. Recordo que en Carles Capdevila deia: "L'adolescent és un ésser estrany que et diu que no ha fet res, que no ha anat enlloc, que no ha quedat amb ningú. Un adolescent no té cap perill perquè es passa el dia no anant enlloc, amb ningú i no fent res. Som molt pesats, volem que ens entenguin una estona, però un adolescent, per exemple, mai no et donarà la raó. De vegades cal assumir que toca fer alguna cosa i ja està. No cal que ens estiguin donant les gràcies tota l'estona".
- Mira, doncs potser tenia raó en Carles Capdevila, perquè aquesta conversa la vam tenir calcada, ahir mateix, quan estàvem sopant. Fins i tot un es va atrevir a dir-li al seu pare:
- Va, tio! No em taladris!
- I quina va ser la reacció d'en Joan? -pregunta la Marta.
- Es va posar molt nerviós i va començar a escriidassar-los.
- I tu què vas fer?

- Jo, la veritat, no vaig saber massa com reaccionar, enyoro aquells dos nens petits tan monos que tenia... I ara em sembla que tinc dos "aliens" que no conec.
- Ai, Olga! Potser la clau està a reconèixer que ja no tens "nens petits", sinó aprenents de persona gran –conclou la Marta.

Qüestions per al diàleg

- 1 Sabem establir diàleg amb els nostres fills? Ens costa parlar amb ells?
- 2 Sabem quina és la millor manera per apropar-nos-hi?
- 3 Ens espanta l'adolescència que els tocarà viure?
- 4 El treball en hores intempestives per tal de poder atendre un major seguiment del procés d'aprenentatge dels fills/es també t'ha afectat? N'hi ha prou amb la multiplicació de dispositius electrònics per poder compaginar l'aprenentatge dels fills i el teletreball dels pares per evitar la sobresaturació horària?
- 5 Tenim espai de confiança? Sabem establir vincles i ens interessem pel que pensen i fan?

El PwPt de les Idees bàsiques !

Parlem-ne tots plegats!